

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Pavli, Episcopi Virdvvnensis, ex ea quæ est optima fide apud Surium. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorum. Ordinatusque est Episcopus Anno Domini 621. Recensetur verò 13. eius sedis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

sanctissimas attingisset reliquias, fuit protinus ab impuro hospite liberata, & ad veram peccatorum suorum confessionem precibus Marthæ perduçta.

VITA S. PAVLI, EPISCOPI VIRDUNENSIS, ex ea quæ est optima fide apud Surium. Cloruit temporibus Dagoberti Regis Francorum. Orbnatusque est Episcopus Anno Domini 621.

Recensetur verò 13. eius sedis

Antistes.

Vide Caf.
Baron in
Notatio.
Martyr R6.

3. Februarij.

Patria eius.

Valde studet
officijs chari-
tatis.

Genes. 12.

BEatus Paulus Virdunensis ecclesiæ Prælati dignissimus, beatissimi Pauli apostoli imitator egregius, quem non minus vita & moribus, quam nomine referre pro viribus conatus est, in Gallia Belgica parentibus ortus est non infima dignitate. Porrò in ipsis annis teneris, omnibus artium maximarum disciplinis egregie excultus, statim se totum ad res diuinas, atque ad præcipua charitatis & misericordiæ opera excenda contulit; a deò vt facultates suas omnes in egenos, morbosos, nudos, fame sitique afflictos, admirabili benefaciendi studio conferret, nihilque sibi, præter ea quæ sunt ad victum & cultum corporis necessaria, retineret.

Vacabat interim ieiunijs & precibus, & quam actiua vitæ cum Martha non segniter nauaret operam, attamen diuinæ contemplationis audis, eam ceu partem meliorem, cum Maria arctius complecti cupiebat. Cumque hac in cogitatione diu noctuque versaretur, modumque inquireret quinam ad summum posset perfectio nis apicem pertingere, diuinitus illius animo saluberrimum incidit consilium, vt cum magno illo Abrahamo, exiret de terra & cognatione sua, ad ex-

ad exteras regiones ignoraque loca se recipere. His cogitationibus inflammatus, antiqua præclari generis sui stemmata & superbam nobilitatem contempnit, relictisque charissimis parentibus, Christo duce, à patria proficiscitur, & nesciens quò pergeret, quippè viarum ignarus, tandem ad eremum Vosagi peruenit, eamque, posthabitis mundi rebus omnibus, lætus, Christo ibidem militaturus, ingreditur. Fama est eam olim solitudinem anachoretas inhabitasse, qui distinctis cellulis, in arctissimo silentio, soli, perpetuò agebant. Horum optatissimam viuendi consuetudinem, Paulus sibi totis viribus amplectendam propulerat, sed cum diuina providentia, ad paborem eum dignitatem destinasset, accidit, vt ad cœnobium potius perueniret, vt illic interim apud fratres delitescens disceret, quod postea probe exercitatus alios doceret.

Venit in Vosagi solitudinem.

Erat in illa eremo monasterium monasticis institutis valde insigne, Tabuleium antiquitus dictum, quòd sectis instar tabellarum, lapidibus primo edificatum fuerit, at nunc verò Theologium appellatur. Ad cœnobium Paulus hospitij captandi gratia diuertens, tam eximia beneuolentia & humanitatis significatione ab Abbate & fratribus exceptus fuit, vt eorum conuersatione sanctissimis colloquijs, plurimum delectaretur. Interea Abbas cum rem diuinitus gerere cognosceret, cogitationem suscepit de inuitando illo ad monasticæ vitæ complexum, ne si fortè a illo transferret, ipse eius sanctitatis ferret dispersa.

Tabuleium monasterij.

Abbas eum ad monasterij inuitat.

Quadam itaque die cum de humanarum rerum contèptu, vt sæpè alias, colloquia miscerent, Paulus animi sui consilium & intentionem aperuit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

runt, quod nimirum eremum incolendi, incuti-
bili desiderio flagraret. Abbas his auditis ni-
lum non mouere lapidem cepit, vt tantum
virum & tam excellenti virtute præditum ap-
se retineret. & infinitis scripturæ locis pugnantibus
quibus astruere conabatur monasticam disci-
plinam multis partibus anachoretica vita præsta-
torem: & maioris apud Deum meriti esse, cogit-
rem deduxit, vt Paulus toto corpore huini pro-

Induit ha-
bitum mo-
nasticum.

stratus, promptum se ad illius iussa exequenda
offerret. Itaque votis omnibus cum Abbate be-
nedictione monasticum induit habitum, & vt ve-
rus Christi seruus, illi sanctorum congregationi
adiungitur. Ab ipso autem mutati habitus die,
tanta virtutum omnium exercitatione certamen
aggressus est, vt multi sanctitatis eius fama
prouocati, ex longinquis regionibus ad eum
confluerent, seseque in eius disciplinam tra-
dere, non modo mediocris fortunæ, sed præpo-

Grimo Da-
goberti re-
gis nepos
se Paulo ad-
iungit.

tentum etiam ac nobilium filij certatim cuperent.
In ijs erat Grimodagoberti regis nepos, qui præ
cælestis patriæ amore, omnem huius mundi glo-
riam pro nihilo ducens, illi se instituendum tra-
didit, cui tanto repente dilectionis ardore con-
iunctus est, vt non nisi sola interpellante morte,
ab illo se separari pateretur.

Ermenfre-
do Virdu-
si Episcopo
succedit.
Bercharius
antiquus
scriptor.

Per idem tempus, defuncto Ermenfredo Vir-
dunensi Episcopo, Rex Dagobertus S. Paulum ex
monasterio extractum, inuictum & calcitrantem
in cathedra collocauit. Quod tamē miro applau-
su, cunctis gratulantibus factum est. Porro hoc ex-
emplum sanctitatis exemplum, quod de eo Bercha-
rius presbyter, scriptor rerum in ecclesia illa ge-
starum fidelissimus (qui etiam hunc Paulum S.
Germani Parisiensis Episcopi, fratrem fuisse re-
statuit

deur) narrat, silentio pratereundum non est. tum, inquit is, Paulus noster monasticam adhuc ioceros vitam, in pistrino fratrum, obedientiam habuisset, & timeret ne hora statuta fratres panem habere potuissent, eiecto de clibano igne, ipse introgressus, cum cuculla sua clibanu purgavit. & panem apere ad coquendum ordinavit, & sanas furas egressus, panem statuto tempore fratribus distribuit. Legi (inquit idem auctor) & picta vidi multa miracula, quae viuens in episcopatu egit. & postus post excessum in basilica Saturni Deo cooperante, satisfecit. Cacos namq; illustravit, claudis gressum praebuit, & grotos a varijs infirmitatibus curavit.

Porro vir Beatus in episcopali dignitate hoc modo, ut diximus, collocatus, Canonicos inprimis ad arctiorem sanctioris vitae disciplinam cum verbo, tum exemplo reduxit; atque ita per omnem vitam dignitatem illam administravit, ut magnum sui desiderium omnibus reliquerit. Et quidem dolendum est hominum incuria, praestantissimas eius res gestas ad posterorum noticiam tam exacte & copiose, quam admiranda eius sanctitas merebatur, non peruenisse. Itaq; post multos in vita labores, maximo animo susceptos, & feliciter exantlatos, confectus senio; ruptis corporis vinculis, ad supernam patriam migravit, 6. Idus Februarij. Et in ecclesia S. Saturnini, ut iam dictum est, sepulturae mandatus est. vbi membris & precibus illius, egregia Domini nominis Iesu Christi beneficia praestantur, qui vivit & regnat in secula seculorum, Amen.

Clibanum illafus ingreditur S. Paulus.

Multa miracula fecit.

Migrat e corpore.

Miracula ad sepulcrum eius fiunt.